

[Lundberg.]

Planer om Nedsækering og Tilpasning. For det kan dog ikke være de Par Forslag, det ærede Medlems Parti fremsatte i Efteraaret ved Rigsdagens Begyndelse om Nedsækering af Arbejdsløshedskasserne, om en Omlægning af Ejendomsskatterne, som vel er til Fordel for nogle, men til Skade for andre, det kan da ikke være disse Bagateller, som det ærede Medlem tænker paa, naar han stadig taler om Tilpasning og i samme Forbindelse søger at vælte Ansvaret over paa Regeringen for de vanskelige Erhvervsforhold, der jo dog i det hele og store er en Følge af Forholdenes Udvikling rundt omkring i hele Europa.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi man dog ikke kan lade det passere, at det ærede Medlem staar her og siger, at vi befinder os i en Spændetrøje, og anklager Regeringen for dens Holdning med Hensyn til den nuværende Valutapolitik, som han dog har været med til at stemme for for mindre end to Maaneder siden, og samtidig kaster et Ord ud om Tilpasning, som han endnu ikke har forklaret Betydningen af og, hvad jeg lægger mere Vægt paa, endnu ikke er mødt med Lovforslag om; thi det er dog det, der skal til, det eneste, man kan lægge Vægt paa.

Christmas Møller: Den højtærede Handelsminister henvendte ikke særlig mange Bemærkninger til mig, men fremsatte i al Almindelighed en Bemærkning, som jeg gerne vil have Lov til at understrege, fordi jeg mener, at den højtærede Handelsministers Betragtning er rigtig. Jeg vil gerne understrege den ogsaa af den Grund, at det er overordentlig vigtigt, at man fra Regeringens Side, om jeg saa maa sige, vil efterleve denne Betragtning. Han sagde, at den nuværende Valutaordning kun kunde være midlertidig, og at han maatte mene — og naturligvis Regeringen med ham —, at denne midlertidige Ordning maatte — saaledes forstod jeg ham — ogsaa hurtigst muligt afløses af noget andet. Den højtærede Minister sagde, henvendt til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at han var af den Opfattelse, at Toldforanstaltninger alene ikke kunde gøre det, og deri skal jeg heller ikke modsige den højtærede Minister, maa-ske maa ogsaa andet til. Men naar man nu har den Betragtning, som jeg har, og som ogsaa — det tror jeg, jeg har Lov til at sige — er underbygget af Betragtninger, fremsatte af den højtærede Handelsminister, paa Grundlag af de særlige Oplysninger, der staar til Ministerens Raadighed,

og naar denne Betragtning dog ogsaa i nogen Grad deles af den højtærede Udenrigsminister, idet han jo i Dag sagde, at det var overmaade tvivlsomt, eller han vilde i alt Fald ikke hæfte sig til det Standpunkt, at Ottawa-Konferencen skulde være det magiske Ord, der ordnede i alt Fald nogle af vore Forhold, tværtom kunde den højtærede Minister meget godt tænke sig, at Uordenen i Verden eksisterede et meget langt Stykke Tid efter denne, er det, jeg siger til den højtærede Handelsminister, der har den Anskuelse, at Valutaattesterne og Valutacentralordningen kun kan være en midlertidig Ordning, at jeg tror, at Regeringen allerede nu burde indstille sig paa, at den midlertidige Ordning, som vi blev kastet ind i i Januar Maaned, ikke lader sig opretholde. Den lader sig ikke opretholde, hvad enten Afgørelsen i Ottawa eller andre Afgørelser gaar i den ene eller den anden Retning. Tilstanden vil ogsaa være uoverkommelig — det viser selve det Talmateriale, vi har i Dag —, hvis vi ikke simplificerer, forenkler det hele saaledes, at Tolden tager, hvad Toldens er, og det er jo ikke saa lidt i vore Dage, og at man paa andre Omraader indretter det saaledes, at det handelspolitiske Moment, som ogsaa maa til, ogsaa opfyldes. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg tror, han skulde være klar over, at man fra Regeringens Side maa have Opmærksomheden henvendt herpaa.

Det andet, jeg gerne vilde sige til den højtærede Handelsminister, er følgende: Den højtærede Handelsminister gav mig Ret i, at den store Spænding mellem Befolkningsklasserne og til en vis Grad naturligvis ogsaa den Spænding, som var og er mellem det indenlandske Prisniveau og Eksportprisniveauet, ikke lader sig opretholde, og den højtærede Minister sagde, at han ikke var uenig med mig i, at Tilstanden havde ført til Forhold paa disse Omraader, overfor hvilke man maatte handle. Men naar det er den højtærede Ministers Opfattelse, tror jeg ogsaa, at Regeringen paa en Række Omraader skulde være mere villig til at lytte til de Krav, der f. Eks. fremsættes fra vor Side, end den hidtil har været.

Naar den højtærede Handelsminister dernæst sagde angaaende disse meget delikate Spørgsmaal — paa en Maade, som jeg, hvis jeg maa sige det, syntes næsten var bedre end den højtærede Udenrigsministers —, at ingen ansvarsbevidst Regering efter hans Opfattelse kunde føre en anden Politik paa det valutariske Omraade end den, Regeringen førte, hvorved den højtærede Mi-